

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členov senátu JUDr. Juraj Seman, JUDr. Peter Dukes, JUDr. Darina Ličková a JUDr. Viera Pepelová v právnej veci žalobcu **S. T. S., s.r.o., B., A. S.** 28, IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. M. M., Š., Bratislava, proti žalovanému **Ž. R.R. Bratislava, K.**, IČO: X. a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného **E... S. „M. P. a.s.“, Bratislava, P. X.**, IČO: X., o zaplatenie 165 504 109 Sk s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 45 Cb 81/01, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.októbra 2007, č. k. 5 Obo 357/05-373, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu sa **z a m i e t a .**

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 165 504 109 Sk so 17,6% úrokom od 1.októbra 2001 až do zaplatenia a 4 408 460,50 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca predmetnú pohľadávku získal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky V. V., š.p. Ide o dlh, ktorý žalovaný prevzal zmluvou z 29. októbra 1998 od S. M., s.r.o., v zmysle dohody obsiahnutej v dodatku č.5 zmluvy o dielo č. 1/VDŽ/96. Pôvodný dlžník sa zaviazal poskytnúť žalovanému dodávateľský úver na stavbu a žalovaný sa zaviazal vystaviť v prospech V. V., š.p. zmenku na 125 mil. Sk, ktorý túto pohľadávku postúpil žalobcovi a postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému listom zo 16. januára 2001. Celková výška dlhu spolu s úrokmi z omeškania predstavuje k 31. augustu 2001 sumu 165 504 109 Sk. Listom z 5. septembra 2001 žalobca oznámil žalovanému, že predmetnú pohľadávku postúpil spoločnosti M. K., s.r.o. Následne dostal žalovaný oznámenie od tejto spoločnosti, že pohľadávku postúpila spoločnosti O., s.r.o., ktorá žalovanému oznámila, že časť pohľadávky vo výške 50 mil. Sk postúpila spoločnosti E... S. a ďalšiu časť v rovnakej výške spoločnosti E... I. S., A.. S týmito spoločnosťami uzavrel žalovaný 1.októbra 2001 dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov, v dôsledku čoho pohľadávka sume 100 mil. Sk zanikla. Ďalej uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou M., s.r.o. stratila platnosť, pretože postupník neuhradil splátku kúpnej ceny v stanovenej lehote a v článku IV bode 4 zmluvy bolo výslovne dohodnuté, že v takom prípade zmluva stráca účinnosť. Z toho dôvodu súd dospel k záveru, že žalobca nestratil aktívnu legitimáciu v konaní a keďže námietku žalovaného ohľadne neplatnosti zmluvy o dielo považoval za právne bezvýznamnú a pretože v zmluve o prevzatí dlhu sa zaviazal dlh zaplatiť, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a rozsudkom z 24. októbra 2007, č. k. 5 Obo 357/05-373 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zmietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 600 000 Sk náhrady trov konania a vedľajšiemu účastníkovi 2 660 009 Sk náhrady trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že námietku žalovaného, že žalobca nie je veriteľom, a preto nemá vecnú aktívnu legitimáciu, keďže uplatnenú pohľadávku postúpil zmluvou zo 7. septembra 2001 spoločnosti M., s.r.o. K., čo žalobcovi oznámil listom

doručeným 7. septembra 2001, súd prvého stupňa nepovažoval za dôvodnú. Dospel tiež k záveru, že táto spoločnosť ako postupník nezaplatila prvú splátku kúpnej ceny včas, čím sa naplnila rozvázovacia podmienka a zmluva o postúpení pohľadávky stratila platnosť. Uvedené závery súdu prvého stupňa považoval odvolací súd za vecne nesprávne a za správnu považoval argumentáciu žalovaného resp. jeho vedľajšieho účastníka, že žalobca stratil aktívnu legitimáciu, pretože nie je vlastníkom uplatnenej pohľadávky. Uviedol, že žalobca predmetnú pohľadávku spolu so všetkými právami a ňou spojenými platne odplatne previedol zmluvou uzavretou 7.septembra 2001 podľa § 524 Občianskeho zákonníka na spoločnosť M. K., s.r.o., ktorú skutočnosť ako postupca oznámil dlžníkovi v súlade s § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka a následne mu ešte listom z 12. septembra 2004 oznámil, že voči nemu neeviduje žiadne pohľadávky. Na základe uvedených skutočností sa veriteľom dlžníka stala spoločnosť M. K., s.r.o., od ktorej žalovaný následne obdržal oznámenie, že predmetnú pohľadávku postúpila spoločnosti O., s.r.o. Tá ako nový vlastník pohľadávky a veriteľ žalovaného, žalovanému oznámila, že časť pohľadávky v sume 50 mil. Sk postúpila zmluvou na spoločnosť E... S. „M. P.“, a.s. (vedľajší účastník) a časť pohľadávky v sume 50 mil. Sk postúpila spoločnosti E... I. S., A., s ktorými žalovaný uzavrel 1. októbra 2001 dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok, čím uplatnená pohľadávka do výšky 100 mil. Sk zanikla ešte pred začatím konania. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa vyvodil nesprávny záver o tom, že rozvázovacia podmienka bola splnená, resp. osvojil si v tomto smere nesprávny záver Okresného súdu Košice I, ktorý vyslovil v odôvodnení svojho rozsudku z 24. mája 2002, č. k. 30Cb 753/01-49. Odvolací súd ďalej uviedol, že rozvázovacia podmienka sa viazala na zaplatenie 1. splátky kúpnej ceny v sume 50 mil. Sk v lehote 5 pracovných dní od podpísania zmluvy, t.j. do 14. septembra 2001. Nebolo sporné, že postupník v tejto lehote zaplatil žalobcovi 45 mil. Sk, ale podľa záveru súdu, zvyšných 5 mil. Sk bolo uhradených až 21. septembra 2001, teda po lehote. V spise je však založený doklad, ktorý mal k dispozícii okresný súd, podľa ktorého postupník túto sumu uhradil bankovým prevodom, pričom príkaz na úhradu dal peňažnému ústavu 14. septembra 2001. Takže v zmysle vtedy platného znenia ustanovenia § 567 ods.2 Občianskeho zákonníka bol týmto okamihom dlh splnený, pretože nebolo sporné, že veriteľ poukázal sumu prevzal. Rozvázovacia podmienka preto splnená nebola, navyše žalobca ničím nepreukázal, že sa mal opätovne stať veriteľom. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že je vlastníkom uplatnenej pohľadávky a veriteľom žalovaného, a preto rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dovolaní poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice. I z 24. mája 2002, č.k. 30Cb 753/01-49, ktorým súd určil, že vlastníkom predmetnej pohľadávky je žalobca. Preto nepovažuje za logické zdôvodnenie odvolacieho súdu, keď uviedol, že sa stotožnil so skutkovým stavom veci tak, ako ho uviedol súd prvého stupňa. Ďalej namietal, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, keď sa nevysporiadal so zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretou medzi spoločnosťou M. K., s.r.o. v likvidácii a žalobcom 7. septembra 2001. Je toho názoru, že z výsledkov dokazovania je zrejmé, že nastalo naplnenie rozvázovacej podmienky, t.j. nebolo možné zo strany M. K., s.r.o. predmetnú pohľadávku ďalej postupovať platným spôsobom a to z dôvodu, že spoločnosť M. K., s.r.o. nemala právnu možnosť takto s pohľadávkou disponovať. Je toho názoru, že ani oznámenie žalobcu, že postúpil predmetnú pohľadávku žalovanému 1/ nemôže mať vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, za následok, že stratil aktívnu legitimitáciu, resp. vlastníctvo predmetnej pohľadávky. Ak by bolo naplnené oznámenie žalobcu a žalovaný 1/ by uhradil pohľadávku a nie s ňou ďalej neoprávnene a špekulatívne nakladal, nebol by vznikol súdny spor. Tvrdí, že spoločnosť M. K., s.r.o. nemohla s predmetnou pohľadávkou nakladať tak, že ju ďalej postupovala inému subjektu, čím nastalo reťazenie postúpení a následné započítanie kúpnych cien, čo hraničí s posúdením takéhoto úkonu ako úkonu účelového, v snahe zmarit' akékoľvek naplnenie zmluvy o postúpení pohľadávky zo 7. septembra 2001.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie žalobcu zamietnuť. Uviedol, že odvolací súd sa dôsledne pridržiaval príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, preto dovolateľom tvrdené skutočnosti nepovažuje za relevantné. Napokon podotkol, že žalobca na jednej strane tvrdí, že zmluva o postúpení pohľadávky zanikla, na druhej strane 50 mil. Sk, ktoré mu postupník zaplatil za postúpenie, postupníkovi nevrátil, naopak po výmaze postupníka o túto čiastku pôvodne uplatnený nárok v sume 115,504.109 Sk zvýšil na sumu 165,504.109 Sk.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vydrení k dovolaniu žiadal dovolanie žalobcu zamietnuť. Uviedol, že žalobca počas celého konania ako aj v samotnom dovolaní oprel svoju argumentáciu z väčšej časti na rozsudok Okresného súdu Košice I z 24.mája 2002, sp. zn. 30Cb 753/01, ktorým súd určil, že vlastníkom predmetnej pohľadávky v sume 165,504.109 Sk je žalobca. Toto súdne konanie vedené medzi žalobcom a spoločnosťou M.

K. , s.r.o. nebolo skončené právoplatným rozhodnutím vo veci samej, preto nemôže byť záväzná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa ust. § 238 ods.1 O. s. p. prejednal dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 242 ods.1 O. s. p. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom dovolania je zaplatenie peňažnej pohľadávky 165,504.109 Sk, ktorú žalobca získal postúpením od V. V., š.p. Podstatou dovolania je, že odvolací súd nesprávne právne posúdil listinné dôkazy a výpovede svedkov, preukazujúce splnenie rozvázovacej podmienky, ktorá skutočnosť mala spôsobiť pominutie právnych následkov zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou M. K., s. r. o., 7. septembra 2001.

V zmysle § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka na platnosť postúpenia pohľadávky nie je potrebný súhlas dlžníka, musí však byť o postúpení pôvodným veriteľom bez zbytočného odkladu vyrozumieť (§ 526 Občianskeho zákonníka). Ak pôvodný veriteľ postúpenie pohľadávky dlžníkovi oznámil, dlžník nie je oprávnený požadovať od nového dlžníka zmluvu o postúpení pohľadávky a je povinný ju plniť.

Dovolací súd sa stotožňuje s právnym záverom odvolacieho súdu, že žalobca uplatnenú pohľadávku spolu so všetkými právami s ňou spojenými postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo 7. septembra 2001 na spoločnosť M. K., s. r. o. v súlade s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka a túto skutočnosť oznámil žalovanému . Následne listom z 12. septembra oznámil dlžníkovi, že voči nemu neexistuje žiadne pohľadávky.

Podľa § 567 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 1.1.2003, dlh bol splnený, keď bola suma poukázaná, ak nebolo dohodnuté inak. Medzi postupcom a postupníkom v predmetnej zmluve nebolo dohodnuté inak, preto keď časť 1. splátky v sume 5 mil. Sk bola poukázaná spoločnosťou M. K., s. r. o. na účet žalobcu 14. septembra 2001 a suma 45 mil. Sk bola poukázaná na účet žalobcu 13. septembra 2001, spoločnosť M. K., s. r. o. prvú splátku v celej sume 50 mil. Sk zaplatila do 14. septembra 2001

tak, ako sa zaviazala v zmluve o postúpení pohľadávky, v dôsledku čoho nebola naplnená rozvázovacia podmienka, dohodnutá v článku IV. bode 4 zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd preto správne ustálil, že žalobca ničím nepreukázal, že sa stal opätovne veriteľom žalovaného pokiaľ ide o uplatnenú pohľadávku.

Nemožno súhlasiť s dovolateľom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nelogické a nesprávne. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, avšak vec právne posúdil inak, keď dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu. Tento postup odvolacieho súdu je v súlade s ustanovením § 220 O. s. p.

Z uvedených dôvodov považuje dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne a dovolanie žalobcu ako neopodstatnené zamietol (§ 243b ods.1 O. s. p.).

V dovolacom konaní boli úspešní žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného, mali by preto spravidla právo na náhradu trov dovolacieho konania. Dovolací súd im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.